



informativ

gorenje
gorenje
gorenje
gorenje
gorenje

LIST ZA INFORMIRANJE DELAVCEV GORENJA – ŠT. 39 – VELENJE, 25. 12. 1979



SREČNO V NOVO LETO 1980!

OB POMEMBNI PRELOMNICI

Pred nami je konec leta in konec desetletja. Vstopamo v osemdeseta leta 20. stoletja in že sicer prelomni trenutek v življenju neke družbe je nedvomno obeležen z zelo pomembnimi družbeno-ekonomskimi premiki tako v domovini kot v svetu. Energija kot eden temeljnih družbenoekonomskih gibal dobiva vse večjo strateško težo, marsikaterega od resnih političnih nemirov, ki tako rekoč ogrožajo svetovni mir, lahko pripišemo črni tekočini.

Vsa ta gibanja in naš dinamičen samoupravni—socialistični razvoj se zrcalijo tudi v družbenoekonomskih gibanjih naše domovine.

Če se ozremo nazaj, za leto dni, za desetletje, bomo v časovnem zapisu dogodkov v življenju naše delovne organizacije opazili nekaj zelo značilnih kazalcev.

Iz naše delovne organizacije so se samo v dolini razvile tri delovne organizacije in delovna skupnost SOZD. Dvanajst delovnih organizacij se je v tem času združilo v SOZD. Tovarniški objekti v Velenju so zasedli takšne površine, da smo že sredi tega obdobja uvideli potrebo, da določene kapacitete selimo iz doline; takšna gibanja se bodo še nadaljevala v naslednjem desetletju. V dolini nam primanjkuje delovnih rok, prav tako postaja življenjski prostor vse tesnejši.

Drugi, manj vzpodbuden kazalec v tem obdobju je naša poslovna uspešnost. Ne moremo mimo

ugotovitve, da smo kot velik predstavnik kovinsko—predelovalne industrije dosti utrpeli na akumulativnosti v primerjavi z začetkom desetletja.

Očitno je, da moramo nadaljevati s programskim preusmerjanjem. Ena od najpomembnejših in obenem najtežjih nalog bo vstop v program računalništva in ostale programske usmeritve, ki jih vzpodbuja in omogoča razvoj elektronike. Pri tem bomo nedvomno morali upoštevati skupne družbene cilje na tem področju.

Če povežemo naš družbeni trenutek s tem, kar doživlja delovna organizacija, je jasno, da bomo zastavljene cilje dosegli samo s še doslednejšim uveljavljanjem samoupravnih odnosov. Dostikrat deklarativno zapovedana odgovornost bo morala preiti v resnično: od vsakega od nas in od sebe moramo zahtevati večjo mero pripravljenosti na odpovedi, predvsem pa moramo vse vrste porab spraviti v okvire ustvarjenega.

Prepričan sem, da smo trden kolektiv, ki lahko z enotnostjo, kakšno je pokazal do sedaj, doseže vse realno zastavljene cilje in da zagotovi vsem delavcem še oboljši osebni in družbeni standard, socialno varnost in osebno zadovoljstvo.

S temi besedami zaključujem in želim izreči vsem delavcem Gorenja in njihovim družinam

SREČNO 1980 !

*Peter KREPEL, dipl. ing.,
direktor DO Gorenje TGO*

PROIZVEDLI SMO IN PRODALI

Pri kraju leta smo. Ustavili bomo stroje in tekoče trakove. Odšli bomo na zaslužen nekajdnevni odmor. Prišel bo čas obračuna. Obračuna naše poslovne uspešnosti.

To, kar smo ustvarili v letu 1979, smo že prešteli. Vseh vrst štedilnikov smo proizvedli več kot 550 tisoč. Izdelali tristo tisoč pralnih strojev. Štiristo tisoč hladilnikov. 230 tisoč zamrzovalnih aparatov. Preko 91 tisoč barvnih televizorjev, 66 tisoč črnobelih televizorjev. Nekaj tisoč izdelkov industrije, medicinske in druge elektronike. Proizvedli smo 830 tisoč malih gospodinjskih aparatov. Izdelali preko 120 tisoč kuhinjskih elementov in blizu 50 tisoč delovnih plošč in vrat. Proizvedli smo blizu milijon kvadratnih metrov keramičnih ploščic in 130 tisoč tekočih metrov umetnega marmorja.

Proizvedene količine izdelkov v letu 1979 so dosegle vrednost 7.248 milijonov din (725 starih milijard). Letni načrt smo izpolnili s 93 odstotki, vrednost proizvodnje pa je za 37 % večja kot v letu 1978.

Po podatkih delovne organizacije Gorenje Promet Servis smo prodali izdelkov v vrednosti 7.240 milijonov dinarjev. Izvozili smo izdelkov vrednosti 1.980 milijonov dinarjev, kar je več kot 50 % višji izvoz kot leto dni prej.



POMEMBNA SEJA V GORENJU — Pred nedavnim so se v Gorenju sestali na redni seji delegati Sveta zveze republik in pokrajin SRS za znanost. Seji je med drugimi gosti prisostvoval tudi predsednik Izvršnega sveta SR Slovenije dr. Anton Vratuša, ki je s svojo navzočnostjo zgovorno dokazal pomembnost znanosti za hitrejši razvoj naše družbe. S svojo razpravo je tudi precej prispeval k uspešnosti seje. Pomembno je tudi, da so se delegati prvič v Sloveniji sestali v organizaciji združenega dela. Pri nas pa so ob tej priložnosti uradno odprli tudi prostore novega centralnega laboratorija sozda Gorenje.

kulturni utrinki

ŠTEV. 5 – VELENJE, 25. 12. 1979



IZ DNEVNIKA

*Nemir tišine poslušam
in pišem dnevnik svoje samote:
dvigujem se med vrhove,
ki so odeti v svetlomodro ivje,
in kraljujem nad oblaki,
v katerih se podirajo gradovi
otroške domišljije
in mladostne igrivosti.*

*Gola drevesa so pod menoj,
stiskajo se k tlom;
dolini pod seboj zrem v obličje
in nenadoma se zgrozim:
v snegu zapazim lastno sled,
ki ji ne morem več uiti...*

*Nimam kril velikih kraguljev,
da bi poletel v skalovje,
da bi potisnil kamen
in sprožil nezadržan
plaz v globel;
nimam puščic,
da bi se podal v boj z oblaki:
kako rad bi nasul
v čašo svežega zraka!*

*Času zrem v obličje,
zabodem mu pero v grudi
in poslušam njegov zadnji glas.
Potem zaprem dnevnik,
ničesar ne objokujem.
Prišlo bo novo ...*

Hinko J.

ZIMA

*Pada beli, beli sneg.
Pada dolgo noč in dan.
Pobelil ceste je in breg,
pobelil strehe in ravan.*

*Pada beli, beli sneg,
pada dan in dve noči.*

*Obdal je krošnje vitkih smrek,
obdal je stebre uličnih luči.*

*Ob oknu zrem v zimski dan.
Misli na ljubezen rosnih dni
pletejo se v kopreno sanj,
ko vidim ranjen sneg in
sled sani.*

NEKE NOČI

*Dušeči ropot
se dviga
v oblake
samotne.*

*Pod goro
poslušam
pesem
tišine.*

nč.

POMEMBNO POSVETOVANJE

O KULTURNEM ŽIVLJENJU DELAVCEV BRATSKIH REPUBLIK IN POKRAJIN

V sredo, 19. decembra 1979, so se v domu učencev RŠC Velenje zbrali udeleženci posvetovanja o kulturnem življenju delavcev bratskih republik in pokrajin. Posvet so pripravili republiška in občinska zveza sindikatov in republiška ter občinska zveza kulturnih organizacij.

Kako zagotoviti celovito, organizirano in načrtovano skrb za kulturno življenje teh delavcev, to je bilo glavno vprašanje na posvetovanju. Da je bil posvet uspešen, govori tudi sklepni dokument, ki so ga sprejeli udeleženci iz vseh republik. Iz sklepnega dokumenta povzemamo:

“Priporočamo delavcem iz drugih republik in pokrajin, ki so na delu kjerkoli v Jugoslaviji

- naj se zavedajo svojih samoupravljaljskih pravic, kadar gre za vprašanja kulture in kulturnega življenja v njihovi organizaciji združenega dela, v sindikatu, v krajevni skupnosti ali v družbenopolitični skupnosti, v kateri živijo in delajo in naj te pravice uporabljajo tako za skupne kot tudi svoje posebne kulturne interese;*
- naj se združujejo v skupine, klube, ustanavljajo svoja društva, da bi v njih zadovoljevali potrebe po izpovedovanju in uživanju kulturnih vrednot in kulture svojega naroda ali narodnosti, pri tem pa naj v skladu z razmerami in možnostmi pričakujejo pomoč kulturnega društva v kraju ali v organizaciji združenega dela, od sindikalne organizacije ali od organizatorja kulturnega življenja, skrbijo pa naj, da bodo njihova dejavnost in njeni rezultati dostopni tudi drugim;*
- naj se vključujejo v dejavnosti skupin, klubov, društev, kulturnih domov, dki delujejo v kraju ali bližini, v njih naj spoznavajo kulturo in kulturne navade ter kulturno bogastvo naroda, s katerim živijo in delajo, hkrati pa naj med njimi tudi spodbudijo zanimanje za kulturo svojega naroda ali narodnosti;*
- da skupaj oblikujejo in sporočajo svoje interese za kulturne dogodke in druge kulturne vrednote kulturnim organizacijam v svojem okolju, pa tudi v republiki ali pokrajini, iz katere prihajajo. Čimbolj bodo ti interesi skupni, tem lažje bo zahtevati in doseči njihovo upoštevanje. Svoje interese naj ugotavljajo, usklajujejo in sporočajo preko sindikata, organizatorjev kulturnega življenja, društva ali drugače; SIS—a*

– kadar živijo in delajo v območju jezika, drugačnega od njihovega, naj od svoje organizacije združenega dela salo sindikalne organizacije zahtevajo, da jim pri tem pomaga.

Z vsem tem bodo ti delavci ohranjevali in razvijali svoj specifičen kulturni interes, spoznavali pa tudi kulturo sredine, v kateri živijo. Lažje se bodo vključevali v novem in drugačnem okolju, postajali bodo vez med kulturami in pripadniki narodov in narodnosti naše domovine.

V kulturnem večeru, ki je bil na predvečer posvetovanja, je svoje pesmi predstavila tudi naša sodelavka Dušanka Založnik. Obe pesmi objavljamo:



AKO TVOJ GLAS ZNAČI BUDUČNOST,
*tvoji prsti dajo nadu,
ako tvoje usne bude zaspane snove
i daju mi blagoslov,
onda dođi i usmrti me,
srećo koju tako ljubim.*

*Ako tvoj korak probuđuje zoru
i tvoji dodiri više ne bole,
ako nije umrlo ono što je umreti htelo,
d o đ i da pevamo srcima
o budućnosti!*

AKU TI U SNU VETAR RAZBARUŠI KOSU
znaj, biće to moja ruka.

*Ako ti u snu leptir dodirne čelo,
ne odagnaj ga,
to su moji prsti.*

*Ako te, dok spavaš, proleće probudi,
znaj,
TO JE MOJA LJUBAV!*

DOMAČA NALOGA

Človeka obda neprijeten občutek, če mora napisati domačo nalogo. Otroci že, otroci. Ti napišejo domačo nalogo kot bi mignil. Še težje je, če je treba napisati za domačo nalogo spis na temo "nekoč in danes". To je skoraj tako, kot bi moral napisati kakšen prispevek za naše kulturne utrinke. Človek se usede ob mizo, razmišlja. Potem vzame svinčnik, hoče napisati, pa ne gre in ne gre. Bom pa požirek, dva. Bo bolje šlo, tudi Cankar, pa Prešeren sta pisala ob kozarcih. In človek spet razmišlja, razmišlja ...

Pred človekom se razgrne vsa mladost. Tista mladost, ki je bila zavita v napore ob gradnji naše nove domovine, je kmalu pred teboj. In vse težave z njo. Z vsemi družbenimi značilnostmi. Od vsega dobrega do vsega slabega. Včasih se kar ne moremo otresti spominov na grenke preizkušnje svoje mladosti.

In tako naprej ...

Tisti, ki hodi v šolo, že ve, kako je z domačo nalogo. Orodjarji, ki pa so že pozabili na domačo nalogo, so se lahko z njo srečali pred nedavnim kar v svojih novih prostorih. Mladinci so pripravili "kulturni dogodek".

Pol ure pred iztekom prve izmene so ustavili stroje in delo. Zbrali so se sredi nove delavnice. Postavili stole, zasedli delovne mize ... Potem je prišel dramski umetnik Dare Ulaga iz Ljubljane. Tone Partljič mu je napisal tekst "Domače naloge". Tako, sedaj vemo vse!

Pa vendar to še ni vse. Takšnih kulturnih dogodkov je še vse premalo. Ideja o gostovanju gledališča "enega" je resda dobrodošla. In to kar sredi delavnice. Sredi delovnega dne. Dare Ulaga je menil: "Res, vesel sem, da mi je uspelo vzpostaviti tako intimno vzdušje. Drugod mi potisnejo v roke mikrofona. In več sto delavcev posluša, ali pa tudi ne. Tu pa je bilo povsem drugače ..."

hj



DARE ULAGA med orodjarji!

NEKOČ SEM SANJAL, DA ...

Ne, sploh nisem sanjal.

Le spati nisem mogel.

Vem le to, da je skozi zaveso silila luna.

DA sem iskal dolgo vrv,
ki bi segla od tretjega
do petega nadstropja,
kjer bi moral privezati zaboj.

Zaboj prinesiti do ograje.

Potem je bila vrv prekratka.

In je zazvonil telefon.

Jutro je bilo hladno.

Vrsta pri mesarju kratka.

Bilo je zgodaj.

Mesa na pretek.

Danes je četrtek. Ne.

Danes je sredo. Zvečer. Pozno zvečer.

Z večerjo ni bilo nič.

V noč pelje cesta.

V noč, ki bo izginila v jutrišnji dan.

UČIMO SE, DA BI USPEŠNO DELALI - DELAMO, DA BI USTVARILI LEPŠI JUTRI !

Skupina članov literarno novinarskega krožka je obiskala tovarno gospodinjske opreme GORENJE. Že več let tesno sodelujemo na različnih področjih. Tokrat smo želeli spoznati delo v nekaterih TOZD in se pogovoriti z delavci o vprašanjih ob mednarodnem letu otroka. Obiskali smo nove prostore laboratorija za testiranje izdelkov, TOZD Štedilniki, ki je prav tistega dne dosegla svoj letni plan in prejela zlati znak zveze sindikatov Jugoslavije ter TOZD Elektronika.

Večina nas je bilo prvič v tovarni, zato smo si z zanimanjem ogledali delo na tekočem traku, pri ogromnih strojih in doživeli pravi vele mestni ritem življenja, kjerkoli smo se pojavili. V vsaki TOZD smo se pogovarjali z delavci in dobili na naša vprašanja naslednje odgovore.

1. Izteka se mednarodno leto otroka, Kakšne misli in želje imate ob tem?

Centrih: Prav je, da vsi sprejmemo leto otroka in dokažemo svojo solidarnost v pomoč otrok otrokom v nerazvitih deželah.

Vida Zajec: Želim, da bi bili otroci zdravi, da bi imeli dovolj hrane. Vsi bi naj živeli s svojimi starši.

Marija Luk: Vsem otrokom želim le najboljše.

Ksenija Blagotinšek: Za lačne otroke bi moralo moralo biti bolj poskrbljeno, rasno diskriminacijo bi morali odpraviti.

Ema Lampret: Premalo skrbimo za prizadete otroke.

Jožica Ferenc: Mednarodno leto otroka ne sme biti le enoletna akcija.

Žigon: Zelo me je prizadel film o življenju Romov pri nas. Takih stvari v naši družbi ne bi smeli dopuščati.

2. So vaši otroci dobro preskrbljeni medtem, ko ste vi v službi?

Centrih: Obiskujejo že osnovno šolo.

Mirjana Javornik: Zanje skrbi mož.

Vida Zajec: Moji otroci so v privatnem varstvu.

Martina Meh: Zelo težko je dobiti mesto v vrtcu; z mlajšim otrokom včasih ne vem kam.

3. Kakšne možnosti imate v podjetju glede na varstvo otrok?

Centrih: Zadnja leta se stvari urejajo v prid materam. Veliko dajemo za izgradnjo vrtcev.

Vida Zajec: Posebnih ugodnosti ni. Samo moraš poskrbeti za varstvo, kjer veš in znaš.



Zofka Zupan: Zelo gledajo na matere, posebno, če otrok zboli.

Marila Luk: Malo je treba priganjati, potem pa uredijo.

4. Želite, da bi bil vaš otrok v celodnevni šoli?

Centrih: Ne želim, dokler morajo otroci iz oddaljenih krajev hoditi še k dvoizmenskemu pouku.

Marjana Javornik: Da!

Pavla Hrovat: Da!

Vida Zajec: Da, ker nimam časa, da bi se otroku posvetila, kot bi bilo potrebno.

Zofka Zupan: Da, ker sem premalo skupaj z otrokom.

Regina Meh: Da, ker ima otrok tako več prostega časa, ko pride domov.

Ema Lampret: Vsekakor. Največ zaradi varstva.

5. Če bi vi odločali v Velenju, kaj bi storili za otroke?

Jožica Ferenc: Zgradila bi več igrišč in vrtcev.

Ema Lampret: Premalo je igrišč in vrtcev, zato bi najprej poskrbela, da bi vsi dobili mesto v vrtcih.

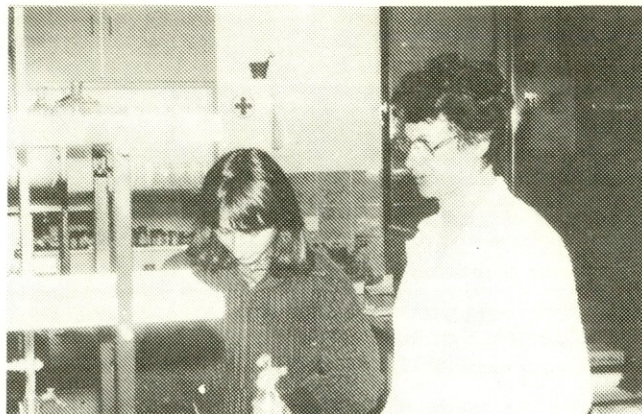
Spraševale so: Tanja Pečovnik, Jolanda Jehart in Tatjana Kranjc

Ogledali smo si tudi jedilnico, v kateri dobijo topel obrok vsi delavci. Po malici smo se srečali s predsednikom tovarniške konference sindikata tov. Sajetom in tov. Čeplakom, ki je odgovoren za delo družbeno-političnih organizacij. Ves čas nas je vodil novinar tov. Jerčič.

Tov. Saje je poudaril, da se v tovarni trudijo zagotoviti boljši jutri vsem zaposlenim. V zadnjem letu so v tovarni razširili orodjarno in odprli novo halo za zamrzovalnike. Razmere na tržišču so težke tudi za tovarno Gorenje, zato večjega ostanka dohodka v tem letu ne bo.

Tov. Čeplak nas je seznanil z različnimi oblikami kulturnega in športnega življenja v tovarni. Pogosto prirejajo razstave – zadnja je razstava knjig. Veliko delavcev se ukvarja z rekreacijo v prostem času. Pravkar so omogočili ugoden nakup smučarske opreme, smučarski tečaji so že stalna oblika.

Na vprašanje, kaj bi storil za otroke v Velenju, je odgovoril: "Zgraditi bi morali toliko šol, da bi bil enoizmenski pouk, toliko vrtcev, da bi v njih lahko našli mesto vsi, ki želijo, več celodnevniš šol oziroma oddelkov podaljšanega bivanja,



Pogovor s tov. Centrihovo je vodila Tanja Pečovnik



Pogovor Jolande Jehart s tov. Žigonovo in Mehovo v TOZD Stedilniki.

zlasti za učence nižje stopnje. Vse to bi razbremenilo starše. Na delovnem mestu bi bili bolj brez skrbi."

V zadnjem času v tovarni spremljajo programe za usmerjeno izobraževanje in se pripravljajo, da bodo sprejeli učence k praktičnemu pouku.

Ob zaključku pogovora smo se zahvalili za topel sprejem in zaželeli veliko poslovnih uspehov ob koncu leta.

Posebno zahvalo smo dolžni tov. Jerčiču, ki nas je vodil in nam pripravil to srečanje.

Člani literarno novinarskega krožka

INFORMATOR – list za informiranje delovnega kolektiva Gorenje TGO. Izdaja in ureja INDOK služba. Glavni urednik Hinko Jerčič, odgovorni urednik Marjan Salobir. Izhaja najmanj dvakrat mesečno. Naklada 7.000 izvodov. Tisk: Tiskarna Kinegraf Prevalje. Oproščeno plačila prometnega davka po sklepu 421/I.

IZ KRONIKE

OBISK V TOZD KON- DENZATORJI V ROGATCU

Član predsedstva CK ZKJ Andrej Marinc je bil 14. decembra 1979 na obisku v občini Šmarje. Med obiskom je imel pogovor tudi v naši temeljni organizaciji Kondenzatorji v Rogatcu. O tem poroča Janko Volf v Večeru:

“Po treh letih obstoja se obrat Gorenja v Rogatcu, ki izposluje 125 ljudi, predstavlja kot sposoben mladi kolektiv. Resda dosega nizko stopnjo donosnosti, vendar je uspešno osvojil tehnologijo. To je potrdil Peter Krepel, direktor delovne organizacije iz Velenja. Andrej Marinc je pri tem menil, da bi bilo koristno v prihodnjih letih proizvodni program širiti, tako da bi poleg kondenzatorjev in podstavkov za štedilnike izdelovali še druge polizdelke ali celo finalne izdelke. Naglasil je tudi, da bo

nadaljnje dograjevanje družbeno ekonomskih odnosov znotraj delovne organizacije koristno tako za temeljne organizacije kot delovno organizacijo, ker bo delovalo spodbudno. V sklepni

besedi je Andrej Marinc dejal, danaj negujejo dobre, humane, demokratične odnose znotraj kolektiva, ker je tudi to izredno pomembno za počutje delavca.”



V prihajajočem letu 1980 želimo
vsem delavcem Gorenja veliko
sreče in uspehov pri delu

Bionirji in delavci
oš Miha Bintar - Tolado
Velenje